

דבר העורכת,

"כוורת" הוא עיתון החוג למדעי ההתנהגות. בדומה לכוורת שהיא בית גידול לדבורים שבו מתרחשת צמיחה ויצירה משותפת, כך החוג שלנו שואף להוות בית לסטודנטים, עוזרי הוראה, מרצים ועובדים. בית שמאפשר צמיחה וגדילה אינטלקטואלית אינדיבידואלית, תוך שיתוף פעולה מרבי בין כולם. תכני "כוורת" אמורים לשקף את רוח החוג: חשיבה בין-תחומית ועשייה משותפת לסטודנטים ולמרצים.

הגיליון הראשון של "כוורת" מתמקד בנושא בין-תחומי: "אהבה" והטיפול בו נערך מנקודות המבט של: הפסיכולוגיה, הסוציולוגיה, הביולוגיה, הספרות, השירה והציור. בנוסף להגות זו מכיל העיתון מידע על עשייה ייחודית של החוג: פעילות קהילתית ולמידה התנסותית והמלצה לקריאת ספר. תהליך תכנון העיתון, ההפקה והכתיבה, הם פרי יצירה משותפת של סטודנטים, עוזרי הוראה ומרצים.

דוד סגל במאמרו: "מיתוס של אהבה" מתדיין עם המושג "אהבה". האם האהבה היא מושג-על המייצג טווח חוויות רגשיות מגוונות או שמא איננו ממשיגים היטב את ה"אהבה" ולכן עושים בה שימוש שגוי? הכותב מציג עמדה ייחודית ביקורתית על-פיה האהבה איננה רגש-יסוד אלא עמדה רגשית. מכאן נוכל לצפות להימצאותם של סוגי אהבה שונים ואף לכך שהאהבה איננה חוויה יציבה והחלטית לאורך זמן.

דניאלה אדליץ מנסה להסביר "מה זאת אהבה". במאמרה היא מציגה את עמדתה של הלן פישר בספרה "אנטומיה" וסוקרת את תהליך האהבה המתחיל ביצירת מולקולה קטנה הנקראת Pea שאליה חוברים הורמונים הגורמים לתחושה של התרוממות רוח ושיכרון חושים. לאחר ארבע שנים נמשך התהליך בהרגעה ביולוגית ובבניית תהליך של התקשרות בין בני-הזוג. שני מרכיבים אלה: הכימי והחברתי שזורים בזוגיות, באינטימיות ובאהבה ועדיין אין תשובה חד משמעית לשאלה: "מה זאת אהבה?".

מוטי רימור במאמרו: "חשיבות האהבה בחברה" מציג גישה אופטימית לחשיבות האהבה לבני האדם. בניגוד לעמדתו של דוד סגל, הכותב רואה באהבה רגש ומדגיש את הצד הציבורי והאנונימי באהבה. המאמר מתמודד עם היכולת לאהוב את האחר ואף מציע דרכים אופרטיביות לאהבה, המתאימות לכל אדם.

חיים שפירא מתמקד בפן צדדי של האהבה וכותב "על הנטייה לבגוד". זוהי התייחסות מעניינת השזורה (ואולי לא..), בזוגיות ובאהבה ואין להתעלם

ממנה. קורה (ועל-פי הדיווחים די הרבה!) כי אחד הצדדים "בוגד" בן-זוגו. מדוע זה קורה? האם מדובר בסיום האהבה? המאמר מנתח את הסיבות לבגידת הגבר על-בסיס הפסיכולוגיה האבולוציונית ומסיים בשאלה פרובוקטיבית: אם כך, מה פשר הנטייה של האישה לבגידה?

עמיחי זילברמן כותב על: "תיעוש, משפחה ואהבה". במאמרו המשקף רב-תחומיות תיאורטית, פיוטית ואומנותית, הוא מנסה לבחון יחסי גומלין בין תיעוש, משפחה ואהבה: האם התיעוש יחסל משפחתיות ואהבה? בתשובות לשאלה זו, הניתנות בפיוט, שזורים תשעה ציורים קלאסיים כמו: "העובד ומשפחתו", "האוהבים במפעל" (משנת 1920), ו"האוהבים בארץ התיעוש" (משנת 1922).

דורון גיל כתב סיפור: "השיעול ואני" ובו הוא מתאר מערכת זוגית שבה לשיעול של הכותב יש תפקיד משמעותי בבניית הזוגיות. האם השיעול הוא תופעה גופנית-פיזית או שמא ניתן לייחס לו מעמד סמלי כברומטר לתחושות, רגשות, תהיות ואינטואיציות?

שירי האהבה השזורים במהלך הכתוב מביעים תחושות של אהבה, געגועים כאב ומשיכה פיזית.

בהמשך העיתון מוצגת פעילות ייחודית של החוג: תרומה לקהילה ולמידה התנסותית.

אביבה פיש יוזמת, מתכננת ומפעילה הרצאות שונות, שניתנות על-ידי מרצים מהחוג, במבחר נושאים. הפעילות הזו, שזכתה להצלחה רבה ולתהודה בקהילה בפרט ובעיר ראשון לציון בכלל, מתוארת על-ידי אביבה.

למידה התנסותית היא רכיב ייחודי בחוג. במסגרת הלמידה הזו סטודנטים על-פי בחירתם, משלבים לימודים עיוניים עם התנסות מעשית במקומות עבודה מגוונים על-פי בחירתם. שני "יורדי ים ותיקים" (כנרת דעבול וירון אבידן) משנה ג' מתארים את חוויותיהם בהתנסות זו.

לבסוף, דפנה בר, עוזרת הוראה, ממליצה על ספר לקריאה: *The Vulnerable Observer* של Ruth Behar (רות בכר). הספר עוסק בחקירה אנתרופולוגית של סיפור חיים. כפי שרות בכר שוזרת כתיבה אקדמית בכתיבה אישית, כך דפנה דנה בתכני הספר באורח אינטלקטואלי תוך שילוב חוויותיה האינטימיות מתכנים אלה.